

ARBITRAŽNA ODLUKA

u predmetu br. 01/2010

domena: javno.hr

KRLETKA d.o.o., Zagreb protiv **KONTINEO d.o.o.**, Zagreb

I. STRANKE U POSTUPKU

Podnositelj zahtjeva je **KRLETKA d.o.o.** za usluge iz Zagreba (u daljnjem tekstu: **podnositelj zahtjeva**).

Korisnik domene je **KONTINEO d.o.o.** za promidžbu, trgovinu i usluge iz Zagreba (u daljnjem tekstu: **korisnik HR-domene**).

II. SPORNA DOMENA

Naziv domene - poddomene unutar vršne .hr domene - o kojoj se vodi postupak jest:

javno.hr (u daljnjem tekstu: poddomena).

Domena je registrirana kod CARNET-a (Hrvatske akademske i istraživačke mreže) kao HR-P domena.

III. KRONOLOGIJA POSTUPKA

Podnositelj zahtjeva podnio je putem zastupnika 18. prosinca 2009. zahtjev za provođenje arbitražnog postupka za domenu javno.hr. Elektronička verzija zahtjeva primljena je 21. prosinca 2009. Predujam troškova postupka uplaćen je 18. veljače 2010., čime su se stekli uvjeti za imenovanje arbitra u ovoj stvari. Obavijest o pokretanju postupka publicirana je na <http://www.dns.hr/Arbitraza/Obavijesti/index.html>.

Predmet je predan arbitru osobno 3. ožujka 2010. U smislu čl. 21. st. 1. al. 1. arbitražni postupak se mora okončati najkasnije 2. svibnja 2010.

Korisnik domene pozvan je temeljem čl. 18. Arbitražnih pravila da u roku od osam dana podnese odgovor na zahtjev. Odgovor na zahtjev podnesen je elektroničkom porukom od 11. ožujka 2010.

Arbitar je svojim zaključkom od 12. ožujka 2010. pozvao stranke da razmijene svoja očitovanja te podnesu daljnje dokaze i odredio im za to rokove.

Sukladno zaključku, podnositelj zahtjeva podnio je 20. ožujka 2010. očitovanje te uz njega priložio više dokumenata. Naknadno je 29. ožujka 2010. u podnesku obavijestio o privremenoj mjeri koju je u vezi predmeta ovoga spora izdao TS Zagreb.

Korisnik domene očitovao se na navode podnositelja 30. ožujka, uz priloge, a o podnesenoj mjeri očitovao se 31. ožujka 2010.

IV. ZAHTJEVI I OČITOVANJA STRANAKA

Podnositelj zahtjeva navodi da je izdavač internet portala *Javno*, kojem se pristupalo putem domene **javno.hr** i **javno.com**. Tvrdi da je jedini i isključivi nositelj prava na tom elektronskom izdanju, osnovanom u listopadu 2006. Sama domena **javno.hr** registrirana je u prosincu 2009. godine.

Svoju tvrdnju o pravima na ovome portalu obrazlaže time što je od tvrtke Info Izlog d.o.o. naručio izradu CMS sustava (ugovor od 2.10.2006.) za upravljanje sadržajem na tom portalu, prema kojem su autorska prava na idejno i grafičko rješenje projekta kao i prava na svom sadržaju generiranom korištenjem sustava prenesena na podnositelja zahtjeva. Tvrtka Info Izlog s podnositeljem zahtjeva sklopila je i ugovor o održavanju portala Javno, te se obvezala nadgledati rad CMS sustava. Navedeni ugovor otkazan je 1. srpnja 2009., uz otkazni rok do 30. rujna 2009. U vlasničkoj strukturi društva Info Izlog sudjelovao je i direktor korisnika domene, koji je jedno vrijeme bio i njegov direktor.

Osnivač i direktor korisnika domene Tomislav Galović je prema navodima podnositelja temeljem ugovornog odnosa obavljao poslove glavnog urednika portala Javno za podnositelja zahtjeva. U sklopu svoje funkcije trebao je u ime i za račun podnositelja zahtjeva registrirati i domenu **javno.hr**, što je on učinio, no domenu je registrirao na sadašnjeg korisnika domene, trgovačko društvo u svom vlasništvu. Podnositelj zahtjeva tvrdi da je takva registracija rezultat grube zlouporabe povjerenja.

Kada je raskinuta poslovna suradnja između podnositelja zahtjeva i direktora korisnika domene, on je, zajedno s društvom Info Izlog, podnositelju onemogućio pristup CMS sustavu. Umjesto toga, od 13. kolovoza 2009. godine korisnik domene počeo je sam objavljivati sadržaje, preuzimajući – prema navodima podnositelja protupravno – izdavanje portala Javno, objavljujući sadržaje na njemu i koristeći se njegovom domenom, identitetom i grafičkim rješenjima.

Podnositelj zahtjeva navodi i da je vlasnik žigova javno.com, javno.tv, javno.info te javno.hr. Žig javno.hr registriran je 9. studenog 2009., s pravom prvenstva od 2.9.2008. (kada je prijava žiga bila podnesena). Podnositelj također izlaže da je sam kupio svu opremu potrebnu za pokretanje portala, zaključio ugovore s djelatnicima portala te im isplaćivao plaće i naknade, te platio izradu i održavanje portala Javno.

Zbog svega navedenoga, podnositelj smatra da su ispunjeni uvjeti iz Arbitražnih pravilal, čl. 1. st. 2., te traži da se korisniku domene oduzme pravo na korištenje domene javno.hr.

Korisnik domene navodi sa svoje strane da je domenu registrirao na pošten, javan i transparentan način. Iskazuje da je portal Javno osmislio i ostvario tijekom 2005. i 2006. godine korisnik i njegov direktor Tomislav Galović. U trenutku registracije nije postojao nikakav robni žig koji bi nosio ime „javno“. Zato je domena registrirana u dobroj vjeri.

Također navodi da je domenu javno.com kao domenu za tzv. javno ili građansko novinarstvo registrirao Tomislav Galović 3. listopada 2006. kao fizička osoba. Svi podaci o domenama bili su cijelo vrijeme javni, transparentni i svakome lako dostupni.

Direktor korisnika Tomislav Galović nije nikada bio u radnom odnosu s podnositeljem zahtjeva ili tvrtkama u vlasništvu Josipa Majhera, direktora podnositelja zahtjeva. Po ugovoru o poslovnoj suradnji, T. Galović se nije odrekao svoga vlasništva nad domenom ili autorskim pravima na tekstovima koje je objavljivao i uređivao.

Podnositelj zahtjeva nije mogao zatražiti od T. Galovića da registrira domenu javno.hr u njegovo ime, jer je on u doba registracije već imao registriranu .hr domenu. Prema navodima korisnika domene, od prvoga dana na portalu Javno bilo je naznačeno da su autorska prava pridržana na korisnika domene javno.com, a T. Galović je bio naznačen i kao autor. Sam CMS portala Javno prema navodima korisnika nije istovjetan CMS-u koji je za podnositelja zahtjeva izradila tvrtka Info Izlog, već je samo njemu sličan, jer ga je izradila ista tvrtka.

Korisnik također tvrdi da je podnositelj zahtjeva jedno vrijeme bio izdavač portala Javno, te da je kao takav vodio poslovanje i trebao ostvarivati prihode od marketinga, ali autor portala i autori sadržaja nikada nisu prenijeli svoja autorska ili vlasnička prava na portal, ime ili bazu podataka. Navodi također da je podnositelj zahtjeva želio takva prava otkupiti, ali da se to nikada nije realiziralo. Poslovna suradnja korisnika domene s podnositeljem zahtjeva bila se prekinula jer podnositelj zahtjeva nije izvršavao više mjeseci obveze prema autoru i glavnom uredniku portala te drugim suradnicima. Sporazum zaključen u srpnju 2009. kod javnog bilježnika o podmiranju dugova i prenošenju prava nikada se nije realizirao, pa je zato izdavanje portala Javno od kolovoza 2009. preuzeo korisnik domene temeljem ugovora s autorom, T. Galovićem.

Registrirani žigovi podnositelja zahtjeva, smatra korisnik, nisu relevantni, a u tijeku su i postupci poništenja tih žigova zbog doložnog postupanja, a temeljem čega je protiv Josipa Majhera i Radoslava Dumančića podnesena kaznena prijava od strane T. Galovića i tvrtke Info Izlog.

V. ČINJENICE UTVRĐENE U POSTUPKU I OBRAZLOŽENJE ODLUKE

Prema članku 1. stavak 2. Arbitražnih pravila CARNet-a za rješavanje sporova o poddomenama unutar .hr domene, treća osoba može pokrenuti postupak arbitraže prema odredbama ovih Pravila ako smatra da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. da je ime poddomene isto ili zbunjujuće slično nekom imenu na koje treća osoba ima pravo (npr. pravo na robni ili uslužni žig);
2. da korisnik HR-domene nema pravo ili legitiman interes za korištenje poddomene takvog naziva;

3. da je korisnik HR-domene registrirao poddomenu ili da je koristi suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

Sva tri navedena uvjeta moraju biti kumulativno ispunjena.

Ad 1.

Kako bi se utvrdilo je li ispunjen ovaj uvjet, potrebno je razmotriti pitanje tko primarno ima pravo na korištenje imena „javno“ kao naziva internetskog portala. Iz navoda stranaka u postupku nesporno je da je primarna funkcija poddomene „javno.hr“ bila funkcija objavljivanja informacija u obliku portala tzv. javnog ili građanskog novinarstva. Nesporno je i da su stranke surađivale u osnivanju i osmišljavanju takvog servisa, koji je postigao i značajan javni ugled i položaj u domeni informativnih servisa, i da su održavale manje-više korektne poslovne odnose sve do ljeta 2009. godine.

Prilikom ocjene tko ima pravo na naziv „javno“ arbitar ne smatra da je odlučno pitanje posjedovanja registriranog žiga „javno“ u bilo kojoj varijanti. Medijski servisi uređuju se posebnim propisima, te su unatoč eventualnim komercijalnim komponentama ipak uređeni specifičnim normama, kod kojih je sam naziv (ime) medija specifično različit od uobičajenih robnih žigova i marki. Također, sve do relativno kasnog razdoblja kada su se već pokvarili poslovni odnosi korisnika domene i podnositelja zahtjeva, naziv internetskog portala ni u kojoj varijanti nije bio zaštićen kao verbalni i figurativni žig. Konačno, posjedovanje zaštićenog žiga bilo bi eventualno relevantno u odnosima između dva ravnopravna konkurentna servisa koji bi paralelno polagali pravo na određeni naziv (ime) portala, dok se u ovome slučaju radi o sporu između partnera koji su zajednički, ali u različitim funkcijama, sudjelovali u izdavanju informacija na jednom jedinom informacijskom servisu pod nazivom „Javno“.

Kako je internetski portal „Javno“ medij u smislu čl. 2. st. 1. t. 1. Zakona o medijima (NN 59/2004), tj. odgovara opisu „elektroničke publikacije“ kao „oblika urednički oblikovanih programskih sadržaja prijenosom zapisa, glasa, zvuka ili slike“, pravo na ime portala treba razmotriti u svjetlu toga zakona.

Unatoč nekim razlikama u formulacijama i ponekih spornih pitanja u pojedinostima, među strankama u bitnome nije sporno da je Tomislav Galović za portal „Javno“ obavljao funkciju novinara i glavnog urednika, tj. fizičke osobe koja se bavi prikupljanjem, obradom, oblikovanjem ili razvrstavanjem informacija za objavu putem medija, te obavlja novinarsku djelatnost kao samostalno zanimanje, u skladu sa zakonom, i to kao osoba ovlaštena za uređivanje medija, a imenovana od strane nakladnika. S druge strane, arbitar temeljem dokaza koji su podneseni u ovome predmetu, a koji upućuju na to da je podnositelj zahtjeva naručio izradu CMS sustava, zaključio najveći dio relevantnih ugovora za suradnike na portalu te snosio druge troškove, publicirao u impresumu da je izdavač portala itd., utvrđuje da je podnositelj zahtjeva, tvrtka Kretka d.o.o., imala u pogledu portala „Javno“ funkciju nakladnika (izdavača), dakle osobe koja putem medija objavljuje programske sadržaje i sudjeluje u javnom informiranju, a koja samostalno utvrđuje programsku osnovu medija. To je razvidno i iz ugovora o poslovnoj suradnji u kojoj se svugdje podnositelj zahtjeva u odnosu prema novinarima i urednicima pojavljuje kao „naručitelj“, dakle kao osoba koja temeljem ugovora angažira novinare te im za njihov

posao plaća mjesečnu naknadu. Eventualna okolnost da podnositelj zahtjeva nije u relevantnom registru registriran kao nakladnik (ako je to slučaj) nije za ovu svrhu relevantna, već samo može dovesti do eventualne prekršajne odgovornosti temeljem čl. 59. st. 1. t. 1. ZM (koji također upućuje na mogućnost da se djelatnost nakladnika obavlja i bez propisanog upisa u registar).

Prema zakonu nakladnik je primarno odgovoran za objavu pojedinih podataka o programskim sadržajima i njenim autorima te također odgovara i za štetu prouzročenu informacijama objavljenima u mediju. On također imenuje i razrješava glavnog urednika u skladu sa zakonom, a snosi i ekonomsku korist ili štetu iz komercijalnih djelatnosti (oglašavanja) koje se posredstvom medija provode.

U takvoj konstelaciji i podjeli posla nedvojbeno je da nakladnik ima izravno i nederivirano pravo na ime medija putem kojeg objavljuje programske sadržaje, dok je pravo glavnog urednika i novinara, koji svakako zadržavaju autorska prava na pojedine programske sadržaje i priloge, tek sekundarno i izvedeno iz odnosa prema nakladniku za kojega te programske sadržaje proizvode.

Zbog toga je prvi od uvjeta iz čl. 1. st. 2. Arbitražnih pravila ispunjen.

Ad2.

Sporno je ima li korisnik domene pravo ili legitiman interes za korištenje poddomene takvog naziva.

Korisnik domene smatra da je ovlašten i dalje proizvoditi programske sadržaje koji bi se objavljivali na domeni javno.hr. S druge strane, međutim, on time sam preuzima funkciju nakladnika medija. Iako nije nemoguće da osoba koja obavlja funkciju glavnog urednika preko pravne osobe u svome vlasništvu postane i sama nakladnik, u konkretnom slučaju, da bi se od već postojećeg nakladnika preuzele funkcije potrebna je valjana pravna osnova (ugovor ili slično), u protivnom je potrebno osnovati novi medij, pod drugim imenom i s drugim identitetom. U određenoj mjeri to je počeo činiti i korisnik domene, koji je nakon odluka Trgovačkog suda počeo informacije objavljivati prosljeđujući ih sa stranica javno.hr na dalje.com, gdje se sada nalazi novi informacijski servis istog naziva.

Zato valja uzeti da korisnik domene nema pravo ili legitiman interes da kao nakladnik koristi poddomenu javno.hr.

Ad 3.

Valja utvrditi je li korisnik HR-domene registrirao poddomenu ili je koristi suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

S obzirom da je u doba registracije domene korisnik blisko surađivao s podnositeljem zahtjeva te s obzirom da sam podnositelj zahtjeva nije zadovoljavao uvjete za registraciju još jedne .hr domene, arbitar smatra da korisnik domene nije registrirao domenu suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Na to upućuje i okolnost da su podaci o registriranim domenama javni, i da se svi relevantni podaci mogu pronaći na internetu (na stranicama

DNS službe i Povjerenstva, dns.hr). Registriranu domenu javno.hr koristilo se bez ikakvih pritužbi podnositelja zahtjeva sve do raskida poslovne suradnje između direktora korisnika domene i podnositelja zahtjeva. Stoga je teško prihvatiti i/ili opravdati navode podnositelja zahtjeva o neznanju odnosno zloupotrebi povjerenja u pogledu registracije domene.

Međutim, nakon što je prekinuo suradnju s podnositeljem zahtjeva, korisnik domene nije imao pravo nastaviti samostalno dalje koristiti domenu na kojoj je za podnositelja zahtjeva kao nakladnika objavljivao programske sadržaje. Stoga je nakon raskida poslovnih odnosa, uslijed čega direktor korisnika domene više nije za podnositelja zahtjeva obavljao poslove glavnoga urednika, korisnik domene nastavio koristiti domenu (paralelno onemogućujući podnositelju zahtjeva daljnje utjecanje na njene sadržaje i njeno ekonomsko iskorištavanje) suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Ovaj element dovoljan je da se utvrdi ispunjenje i trećeg od propisanih uvjeta.

Slijedom navedenog, a kako su ispunjena sva 3 kumulativna uvjeta iz čl. 1. Arbitražnih pravila, u ovom se postupku može oduzeti pravo na spornu poddomenu.

Zbog svega toga, arbitar je donio odluku kako slijedi.

VI. ODLUKA

Slijedom navedenog, arbitar donosi sljedeću odluku:

1. Oduzima se korisniku HR-domene pravo na korištenje poddomene javno.hr.

Klasa:104-000/09-01/15500
Ur. broj: 650-01/48-10-3

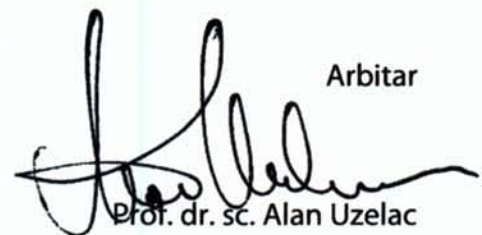
Odluka broj: 2010/01

Predsjednik Povjerenstva za HR-domenu

Ivan Marić, dipl. ing.

Arbitar

Prof. dr. sc. Alan Uzelac

U Zagrebu, 21. travanj 2010.